KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFORENINGER.

Nr. 15.
Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 9. April 1893.

VI. Aargang.
Alle Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Abonnement paa
Kvindebladet „Hvad vi vil"
tegnes paa nærmeste Posthus.

Husmoderens og Tjenestepigens Arbejdstid.

Naar man taler med Husmødre om Tjenestepigernes urimelige Arbejdstid, svarer de saa godt som al Tid: Vor Arbejdstid er endnu længere. Vi maa tidligt op, sørge for, at Børnene kommer i rette Tid i Skole, indrette Maden, sy Børnenes Tøj og besørge Indkøb. Vi maa sørge for, at Manden kan finde Hygge og Ro i de Timer, han er hjemme; vi maa læse Lektier med Børnene og om Natten være Amme for de Spæde. Pigen derimod har intet Ansvar, faar sin gode Kost og Løn, hvad vil det da sige, at hun maa arbejde lige saa længe som Husmoderen? „Kan jeg holde det ud", føjer hun til, „saa kan vel sagtens den unge Pige".

Hvor lidt Forstaaelse har en saadan Husmoder af Tjenestepigens Liv, og hvor overfladisk sætter hun sig ind i den unge Piges Følelse og Tanke.

Husmoderens Arbejde og Arbejdstid kan slet ikke lignes ved Tjenestepigens; Husmoderen arbejder for sig selv paa egen Grund. Med al sin Uro, Børneskrig og besværlige Arbejde, har hun al Tid Paaskønnelse i sin Mands taknemmelige Smil og ømme Ord for Hjemmets Orden og Hygge, og i Arbejdet med Børnene har hun jo stadigt Glæden i Børnenes Udvikling, som er hendes eget Kød og Blod. Og hvis hun kan hæve Hjemmet og ved sin Økonomi og Erhvervsevne udvide og berige Hjemmet, da er det hende selv, der kommer til at nyde Frugten.

Tjenestepigen arbejder for andre, som en Fremmed paa fremmed Grund.

Hun er i Almindelighed blevet Tjenestepige, fordi hun kommer fra et fattigt Hjem, hvor man ikke havde Raad til at lade hende lære noget. Det er altsaa Nøden, der driver hende til at tage Tjeneste og ikke Kærlighed til Gerningen, som f. Eks. Kunstnerinden, Lægen, Lærerinden eller Musikeren. Og hvilken Gerning er det, hun skal optage? Lad os hellere sige Gerninger: Madlavning, Rengøring, Vask, Strygning og Børnepleje, og foruden alt dette skal hun hele Dagen under Arbejdet og ved Arbejdet staa paa Pinde for den *personlige* Tjeneste, hver Gang Klokken ringer paa Gangdøren eller i Fruens Værelse.

Under de forfærdeligste Ydmygelser skal hun taale de store og de smaa Børns Luner og Drillerier; thi Pædagog er hun selvfølgeligt ikke, saa lidt som hun er Kok eller Vask- og Strygejomfru. Intet har hun lært, før hun paatog sig en lønnet Plads; hun maa derfor lyve sig til Dygtigheden, for at faa Pladsen, og under uhyre Paapassenhed stjæle Lærdommen, hvis hun vil gøre Fyldest. Tænker hun derimod ikke derpaa, maa hun ved Studshed og grove Ord hævde sin falske Stilling.

Men selv om hun har overstaaet sine pure unge Aar i Tjenesten og med virkelig Dygtighed kan gøre Nytte i Huset, hvor urimeligt vilde det da være at forlange den samme Arbejdstid af hende som af Husmoderen.

Som vore Forhold er i Samfundet, er Tjenestepigens Arbejde ikke hendes Maal, men kun et Middel til at ernære hende foreløbigt; i heldigste Tilfælde en Forberedelse til hendes husmoderlige Gerning. Hendes Kræfter maa bevares til hendes egen egenlige Gerning, naar hun faar sit eget lille Hjem med Mand og Børn. Hendes unge Blod taaler ikke Nattevaagen og Overlæsselse af Arbejde, og den unge Pige, der dog al Tid til en vis Grad bærer Haab og Poesi i sig, skal have Lov at drømme, fantasere og søge Adspredelse ogsaa for sin unge Sjæl i noget, der ligger lidt ovenfor det blot at røre i Grøden og skure og vaske. Den unge Pige kan ikke sidde stille ved Vuggen og stirre henrykt paa det lille Barn som den unge Moder, der har født Barnet. Den unge Tjenestepige kan ikke være Husmoder ved Indkøb og Madlavning, og hun maa det heller ikke, ti hundrede Gange om Dagen føler hun, at hun er den Fremmede; hun faar sin Mad ud i Køkkenet, ofte paa en skaaret Tallerken. Hun mindes atter og atter om, at hun faar Kost og Løn, og saa — ja ikke sjældent forlanger man af denne unge Pige, at hun skal nære den samme Hengivenhed og personlige Offervillighed, som kun findes hos de højst udviklede Naturer — dette at elske sin Næste som sig selv.

Nej — Tjenestepigen hverken skal eller kan taale at have saa lang Arbejdstid som Husmoderen. Kan vi ikke forstaa, at den unge Piges Tjenestetid i vort Hus er en Forberedelse og til Dels en Læretid, selv om hun hjælper os i Arbejdet for Kost og Løn, saa bør vi ikke holde Tjenestepiger, og lad det være os Kvinder som gaar i Spidsen for Retfærdighed og Frigørelse af Kvindens Kaar; lad os begynde med at vise Retfærdighed og Kærlighed i vort eget Hus. Dertil kræves ingen Lovændring.

Vil vi selv arbejde 12—14 Timer i Døgnet, det bliver vor egen Sag, men den os betroede unge Tjenestepige bør vi ikke tillade at arbejde i vor Gerning mere end de 8 Timer; Resten af Døgnet bør hun